

Beslissing op het verzoek om schadevergoeding

Klachtnummer:	KC 23-008
Klachtdatum:	11 mei 2023
Klaagster:	klaagster
Verweerder:	zorgaanbieder, vertegenwoordigd door de directie
Betreft:	Verzoek om schadevergoeding

Verloop van de behandeling van het verzoek

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg Drenthe (de klachtencommissie) behandelt het schadevergoedingsverzoek dat klaagster op 11 mei 2023 heeft ingediend tegen insluiting in de isoleercel en cameratoezicht tijdens dat verblijf. Dit verzoek hangt samen met de klachten die zij daarover indiende. Op 23 mei 2023 heeft de klachtencommissie beslist dat deze twee klachten gegrond waren. Reden was dat beide vormen van verplichte zorg pas een dag later schriftelijk aan klaagster medegedeeld, het cameratoezicht is daarbij onvoldoende gemotiveerd. Daarnaast constateerde de klachtencommissie dat voor de twee laatste dagen van de insluiting en cameratoezicht geen evaluatie heeft plaatsgevonden, waarmee onvoldoende is aangetoond dat voor die twee dagen eveneens sprake was van een in artikel 3:4 van de Wvggz bedoelde noodzaak of doel.

Klaagster heeft de klachtencommissie bij haar klacht verzocht om schadevergoeding. Omdat het verzoek om schadevergoeding beperkt gemotiveerd is, heeft de klachtencommissie klaagster in de gelegenheid gesteld om alsnog deze motivering aan te leveren. Op 13 juni 2023 heeft de patiëntenvertrouwenspersoon (pvp) klaagsters verzoek schriftelijk aangevuld. De zorgaanbieder is vervolgens in de gelegenheid gesteld om schriftelijk te reageren op klaagsters verzoek om schadevergoeding. De zorgaanbieder heeft op 20 juni 2023 zijn reactie naar voren gebracht.

De klachtencommissie die het verzoek heeft behandeld bestond uit:

- De heer mr. H. Dontje, voorzitter
- De heer H. Schneider, psychiater
- Mevrouw R. Gros, klinisch psycholoog n.p./psychotherapeut

Deze beslissing is uitgewerkt door mevrouw mr. N.O.M. Woestenburg, waarnemend secretaris.

Bevoegdheid van de klachtencommissie

Bij een klacht als bedoeld in artikel 10:3 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) kan klaagster ook om schadevergoeding door de zorgaanbieder verzoeken (artikel 10:11, eerste lid Wvggz). De onderliggende klacht gaat over de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op grond van artikel 8:9 Wvggz. Dit artikel is één van de onderwerpen genoemd in artikel 10:3 van de Wvggz. De klachtencommissie is dus bevoegd om het verzoek te behandelen, voor zover de gestelde schade samenhangt met het verlenen van de verplichte zorg.

Beoordeling

Klaagster kan voor schadevergoeding in aanmerking komen, als niet volgens de wettelijke normen is gehandeld (artikel 10:11 Wvggz). De klachtencommissie beoordeelt eerst of sprake is van een normschending die aan de zorgaanbieder kan worden toegerekend. In dit geval gaat het om het te laat en onvoldoende schriftelijk motiveren van de verplichte zorg, zoals bedoeld in artikel 8:9 lid 2 van de

Wvvgz. Daarnaast is voor zowel de insluiting in de isoleercel als het cameratoezicht onvoldoende gemotiveerd wat de noodzaak was tijdens de verlenging van deze twee maatregelen, doordat geen evaluaties beschikbaar waren. De klachtencommissie constateerde dat de insluiting en het cameratoezicht tijdens de eerste twee dagen door de behandelaar voldoende onderbouwd was; er is voldaan aan vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid. De klachtencommissie constateert daarmee drie normschendingen: 1) de schriftelijke beslissing is te laat aan klagster overhandigt, 2) de insluiting op de ICU tijdens de laatste twee dagen is onvoldoende gemotiveerd, en 3) het cameratoezicht tijdens de laatste twee dagen is onvoldoende gemotiveerd.

Dat sprake is van een normschending betekent niet automatisch dat ook altijd een schadevergoeding plaatsvindt. Schadevergoeding wordt alleen toegekend als die normschending daadwerkelijk heeft geleid tot schade of benadeling. Met andere woorden: er moet sprake zijn van schade die is veroorzaakt door het ontbreken van de schriftelijke beslissing en het voortduren van de insluiting in de isoleercel en het cameratoezicht. In de schriftelijke onderbouwing noemt de pvp dat klagster schade heeft geleden en wordt aangevoerd dat zij immateriële schade heeft geleden die zou bestaan uit gevoelens van onmacht. Namens klagster is het volgende aangevoerd:

In de woorden van mevrouw Vleeshouwer is sprake (geweest) van gevoelens van onmacht en een mensonterende situatie. Daarbij het gevoel dat zij onheus is bejegend en behandeld is en er niet naar haar werd geluisterd. Door haar insluiting en helemaal de duur hiervan, zijn haar trauma's weer getriggerd.

De pvp voert aan dat de zorgverantwoordelijke bij zijn beslissing niet naar de algemene uitgangspunten, criteria voor en doelen van het toepassen van verplichte zorg als bedoeld in artikel 2:1 lid 1, lid 2, lid 3, lid 6, lid 8 en lid 9, artikel 3:3 en artikel 3:4 heeft gehandeld. Als bedrag wordt door de pvp een vergoeding van € 600,00 begroot.

Verweerder voert in reactie daarop aan dat een vergoeding van € 100,00 billijk is. Hij verwijst daarbij naar een uitspraak van het Gerechtshof 's Hertogenbosch van 25 maart 2021 (ECLI:NL:GHSHE:2021:919), waarin de wettelijke termijn voor separatie met drie dagen werd overschreden en voor elke dag een bedrag van € 50,- werd toegekend door het Gerechtshof. Voorts onderschrijft hij de noodzakelijkheid van een goede rapportage, zeker waar het gaat om verplichte zorg en concludeert dat dit in het geval van de insluiting en het cameratoezicht van klagster kennelijk onvoldoende is gebeurd.

De klachtencommissie overweegt dat klagster heeft aangegeven dat sprake is (geweest) van gevoelens van onmacht, dat zij zich onheus bejegend en behandeld voelde en dat er niet naar haar werd geluisterd. Waar het gaat om de eerste normschending – het uitreiken van een schriftelijke beslissing een dag ná het insluiten in de isoleercel – overweegt de klachtencommissie dat deze normschending op zichzelf niet heeft bijgedragen aan de schade, maar dat uit het verhaal van klagster naar voren komt dat de insluiting op zichzelf daartoe heeft bijgedragen. De klachtencommissie heeft inhoudelijk geconstateerd dat zij de insluiting en het cameratoezicht kan volgen doordat dit voldoende gemotiveerd is door de behandelaar, en overweegt dat wanneer eerder een klacht of schorsingsverzoek was ingediend, dit waarschijnlijk niet tot een andere situatie had geleid. Dat de insluiting zonder verdere motivering (evaluaties) na twee dagen voortgezet werd, vindt de klachtencommissie wel bijdragen aan de schade die klagster heeft ervaren, onder meer door de onzekerheid die dat voor klagster teweeg bracht. Ook het cameratoezicht heeft volgens de klachtencommissie bijgedragen aan de schade die klagster ervaart.

De klachtencommissie is van oordeel dat voor de insluiting een bedrag van € 50 per dag redelijk en billijk is. Zij schat, gelet op hetgeen tijdens de behandeling van beide klachten door klagster naar voren is gebracht, in dat de impact van het cameratoezicht op de schade minder is dan de insluiting op zichzelf,

en vindt daarom daarvoor een bedrag van € 25 per dag redelijk en billijk. In totaal komt dat neer op een bedrag van € 150.

Beslissing

De klachtencommissie besluit tot toewijzing van klaagsters verzoek om schadevergoeding met een bedrag van € 150.

Deze beslissing is genomen op 22 juni 2023 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, de heer H. Schneider en mevrouw R. Gros, in aanwezigheid van de waarnemend secretaris, mevrouw mr. N.O.M. Woestenburg.

Beroepsmogelijkheid

Tegen deze beslissing kunnen verzoeker en verweerder binnen zes weken een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank Noord-Nederland (artikel 10:7 van de Wvggz).

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

.....

W. Krol

Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op d.d. 26 juni 2023 verstuurd aan klaagster, pvp, verweerder, de directie, de geneesheer-directeur en de inspectie.